

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 100

Tredie Session.

36te Møde.

Torsdagen den 4de December.

(Fortf.)

Næe (fortf.): Det bør vist ikke forudsættes, og dertil er der heller ingen Grund; men paa den anden Side bør det vistnok foresvæve os og ikke undgaae vor alvorligste Betragtning, at Jylland har et naturligt Krav paa i det Hele at kunne blive mere indlemmet i Statscommunicationen, end hidtil har været Tilfælde (Ja! Ja!). Man fyldestgjør kun lidet, og maaskee slet ikke, Forhaabningerne ved at give Udsigt til en Jernbane, som skulde gaae paatvers fra et Punkt i det sydlige Jyllands Østside og til et andet paa Sammes Vestkyst. En saadan Bane vilde aldeles ingen Betydning faae for Jylland; thi der kan ingen Producter føres paa en Bane fra Vest til Ost, og det vilde ligesaa lidt svare Regning at tage Varer fra England ad den Bei vestfra. Banen kunde i det Høieste blive til nogen Fordeel for Derne; men selv Forbindelsen derfra med England, som allerede directe bestaaer, kommer man, selv paatvers over Land, ligesaa let til, ved at gaae over Kiel og Glückstadt, naar man ikke vil gaae over Hamborg. At nu imidlertid Jylland har et naturligt Krav paa, at det ved den paa-tænkte Plan til et Jernbaneforetagende bliver itide indlemmet deri, saaledes, at man ikke blot opstiller Theorier og ved Jernbanep Praxis vil forfølge dem, Theorier, som sægte i Lusten efter et eller andet konstigt System, hvorved Jylland, som det hedder, skulde blive affaaret fra Hamborg, affaaret fra det Sydlige og fra Hertugdømmerne, hvormed det er sammenvokset; at man, ikke ved at tvinge ind i nye Retninger, ved Forsøg paa at bane en Bei paatvers over en temmeligt smal Jordstrimmel,

som Søen paa begge Sider aabner Leilighed til at kunne komme fra, til det store Marked i England, og som man ialtsald meget hensigtsmæssigere og rigtigere maa søge at aabne Udsigt til ved bedre Havneanlæg paa Vestkysten af Jylland, men at man derimod for Alvor tænker paa, ved den hele Sags Behandling, at Jylland uundgaaeligt maa søges draget med ind i en fornuftig Jernbaneretning: det er en Fordring, som jeg troer vi her med Rette kunne og bør opstille.

Finantsministeren: Det er saa langt fra, at der ved det foreliggende Lovforslag afgjøres Noget, som i mindste Maade kunde være til Præjudice for Jylland, at jeg tværtimod troer, at der, hvis dette Lovforslag gaaer igjennem, er gjort et meget væsentligt Skridt fremad til at see et dybt Jernbanenæt udviklet. Jeg troer nemlig, at den Dyrksommelighed, som, navnlig fra engelske Capitalisters og Speculanter Side, vil blive hændragen paa vore Jernbaneforhold, hvis nærværende Sag maatte gaae igjennem, er af stor Betydning for den fremtidige Udvikling af vort Jernbanesystem, og dette er ikke et blot løst Haab hos mig, men det grunder sig paa en ligefrem Udtalelse af nogle af de i denne Retning meest betydende Mænd i England, som, ved at gjøre Regjeringen Tilbud, udtrykkeligt have udtalt, at de heri kun saae en Begyndelse til et videre Skridt. Jeg kan ikke nægte, at det ogsaa vilde have stemmet overeens med mine Ønsker, om det havde været muligt allerede nu at fremlægge et fuldstændigt Forslag til det Jernbanenæt, som man kunde ønske at see anlagt her i Landet. Jeg tror imidlertid ikke, at det behøver videre Forklaring, at man under nærværende Omstændigheder ikke har været istand dertil, men af den Omstændighed, at Saadant endnu ikke er muligt, kan man ikke med Rette udlede, at der